

Slatina - Roșiori

Descriere

Mănăstirea Brâncoveni

Descriere

La începutul secolului al XVI-lea boierii Brâncoveni ridică ansamblul arhitectural ce le va purta numele, ca loc de refugiu; în incinta acestuia, în 1570, jupânița Celea va ridica o bisericuță de lemn, fiind aduși și câțiva călugări. Prima atestare documentară datează din 1582-1583, când Mihnea Turcitul întărește unele danii mai vechi. În 1634, Matei Basarab începe refacerea și transformarea ansamblului arhitectural prevăzut cu un ingenios sistem de fortificații. Din vremea lui Matei Basarab se păstrează turnul-clopotniță, spațioasele pivnițe boltite și zidul de apărare prevăzut cu creneluri. Actuala biserică a fost construită în locul celei vechi de Constantin Brâncoveanu, în anul 1700. Tot el va ctitori și biserica-bolniță (în plan triconc), în 1702. Biserica mare, ridicată între 1699-1700, în stil brâncovenesc, este în formă de cruce, cu pridvorul deschis, susținut de opt coloane din piatră, dispuse în centru; catapeteasma de lemn, aurită, este cea originală; are o turlă pe naos, iar ușile sunt din lemn masiv de stejar sculptat. Biserica adăpostește mai multe morminte, printre care și pe cel al lui Papa Brâncoveanu (tatăl lui Constantin Brâncoveanu). Pictura datează din 1837, autorii fiind necunoscuți. Ansamblul a avut de suferit în timpul războiului turco-austriac din 1716-1718, și la cutremurul din 1838. După secularizarea averilor mănăstirești a rămas un așezământ modest, al cărui curator a fost Popa Șapcă. În timp, mănăstirea s-a ruinat, fiind refăcută parțial de episcopul Vartolomeu Stănescu (1921-1938). Între 1940-1959, a fost mănăstire de maici, dar în urma decretului 410/1959, sfântul lăcaș a fost desființat, aici funcționând, pentru o scurtă perioadă de timp, un azil de bătrâni; a rămas apoi pustie timp de 20 de ani. După 1980, au fost aduse câteva maici de la mănăstirea Clocociov și au început primele reparații. Au fost efectuate lucrări capitale de renovare.

Harta

Mănăstirea Studina

Descriere

Este o mănăstire relativ nouă, primele lucrări au început în 1994, prin zidirea unei troițe. Ridicarea acestei mănăstiri a fost dorința doamnei Maria Crîmu din localitatea Traian, județul Olt. În ultimele două decenii au fost efectuate și alte lucrări de lărgire și consolidare, iar în 2009, a fost sfințit paraclisul mănăstirii.

Harta

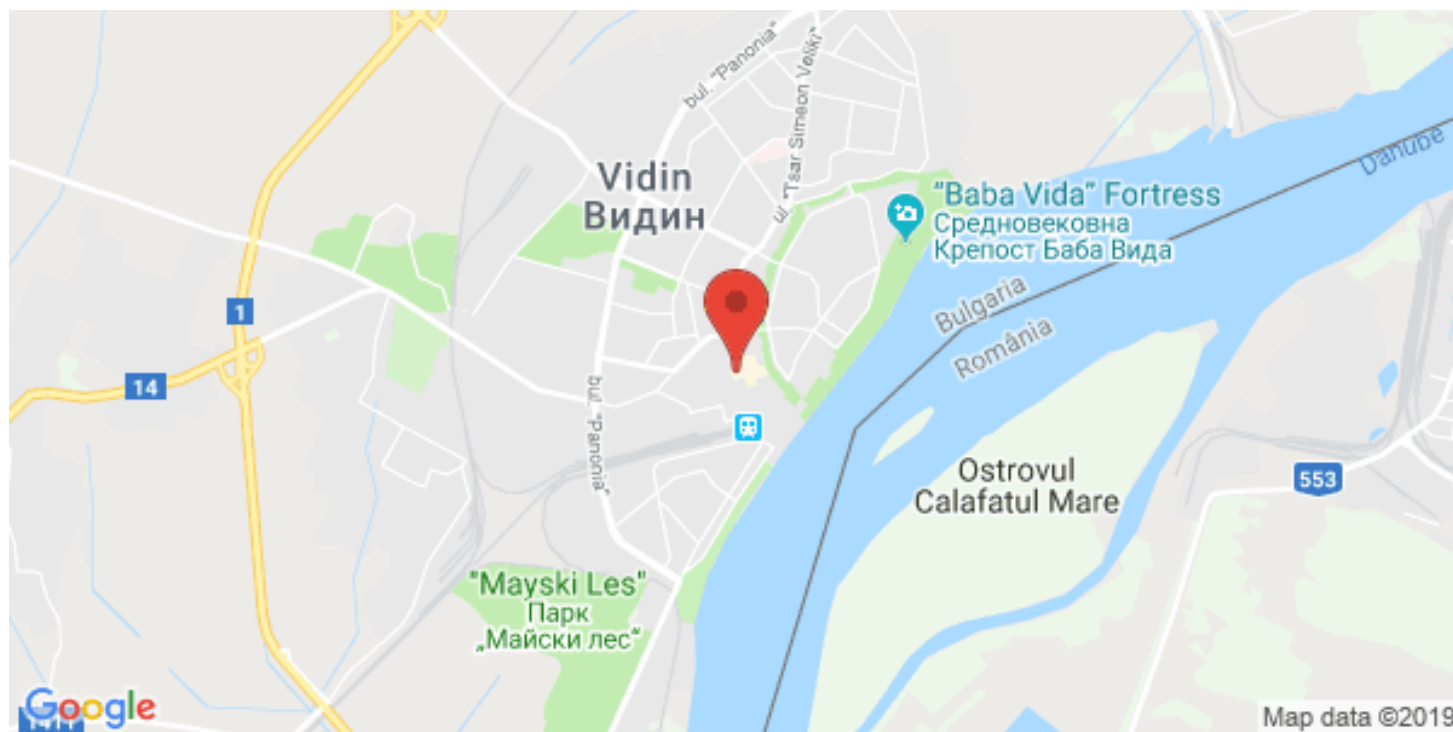
Catedrala Sfântul Dimitrie

Descriere

Catedrala Sf. Dumitru este cartea de vizită a Vidinului. Biserica este a doua ca mărime din Bulgaria și a treia ca înălțime, având 33 metri. Primul lăcaș a fost realizat pe o structură din lemn, care s-a prăbușit de-a lungul timpului, deci a fost necesară construcția unei noi biserici mari, ridicată în perioada 1885-1926. A fost o realizare a lui Antim, primul exarh bulgar, iar construcția s-a ridicat prin eforturile tuturor credincioșilor din oraș. Proiectul aparține unui maestru al școlii din Tryavna și unui arhitect italian. Este o bazilică cu trei nave, în formă de cruce, cu un spațiu mare interior. Pentru a ține evidența timpului, unul dintre clopote are un ceas construit în 1900. Spațiul interior al lăcașului este împărțit în trei planuri. Iconostasul este o lucrare artistică a Școlii Debar, prin faimoasa familie Philipovci, realizată în 1923. Biserica este frumos pictată de o echipă condusă de artistul Zhelyazkov, din școala rusă a lui Repin. Pe lângă icoanele sfinților bulgari, în sfântul lăcaș mai sunt reprezentați și mai mulți eroi naționali bulgari. Tabloul „Cadouri de la Țarul Petru (927-970) către Sf. Ioan de Rila” se întâlnește numai în această biserică.

Harta

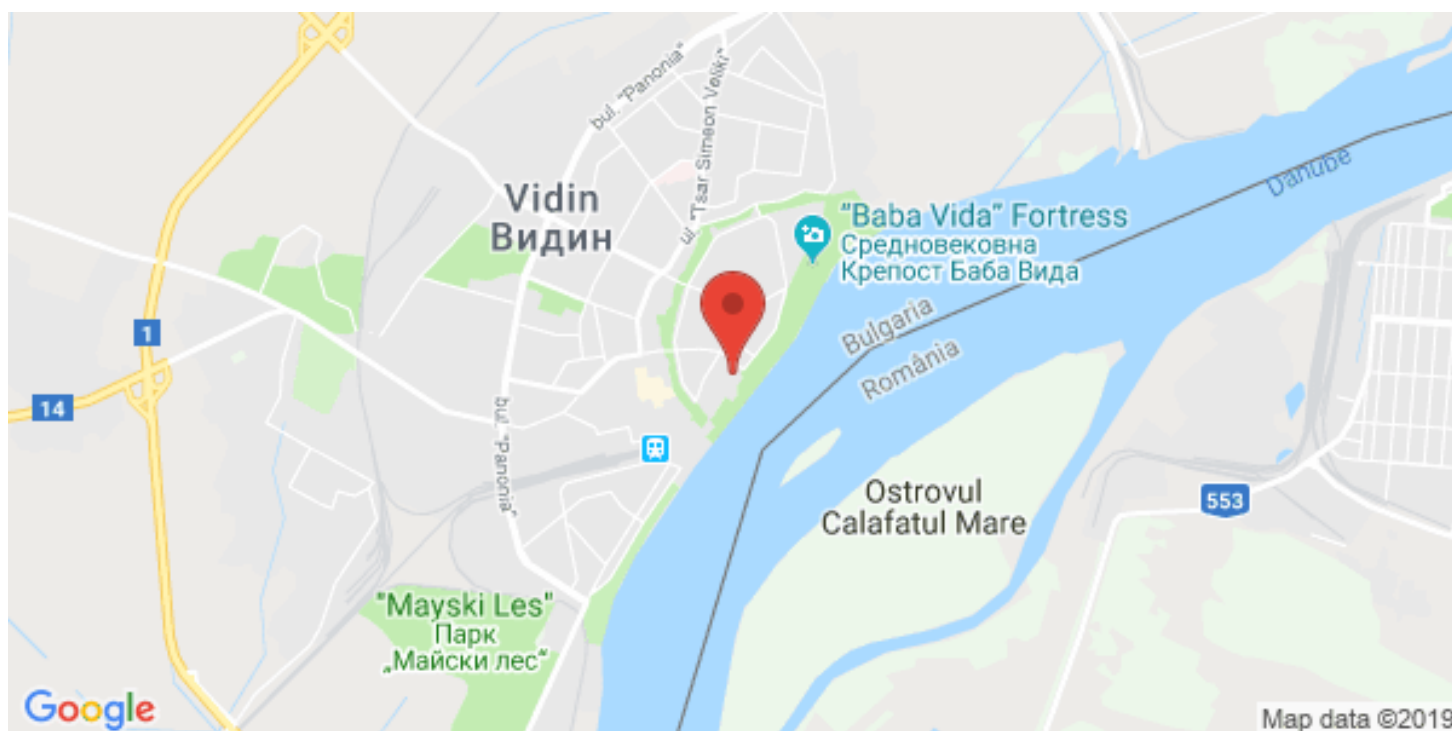
Biserica Sfântul Nicolae

Descriere

Biserica face parte dintr-un complex eparhial, alături de Biserica Sf. Pantelimon, Catedrala din Vidin și Mausoleul Exarhului Antim. Prima biserică a fost construită în anul 1799, pe ruinele vechii clopotnițe, fiind o anexă a bisericii Sf. Pantelimon. Noua biserică a fost construită în cadrul unui alt proiect, în 1926. Este o bazilică cu trei nave încrucișate, cu absidă și pronaos, cu două galerii, la nord și la sud, și una spre vest. Din exterior, biserica este impresionantă, cu o cupolă mare, două turnuri situate simetric deasupra intrării centrale, precum și fațade frumoase, cu ferestre rotunde și boltite. În interiorul bisericii găsim o podea din mozaic extrem de frumoasă și un mozaic pe peretele sudic, reprezentându-l pe Sfântul Nicolae Făcătorul de Minuni, cel mai probabil lucrat la Berlin. Icoanele și minunatele picturi murale sunt realizate de maeștrii Școlii din Debar, Philip Filipov, Krastyu Yankov și Jeliaskov. Biserica a fost renovată în anul 2009. Aici au loc slujbe regulate la care participă mitropolitul Vidinului.

Harta

Mănăstirea Sfântul Ioan Rilski din Chiprovtsi (Ciproviți)

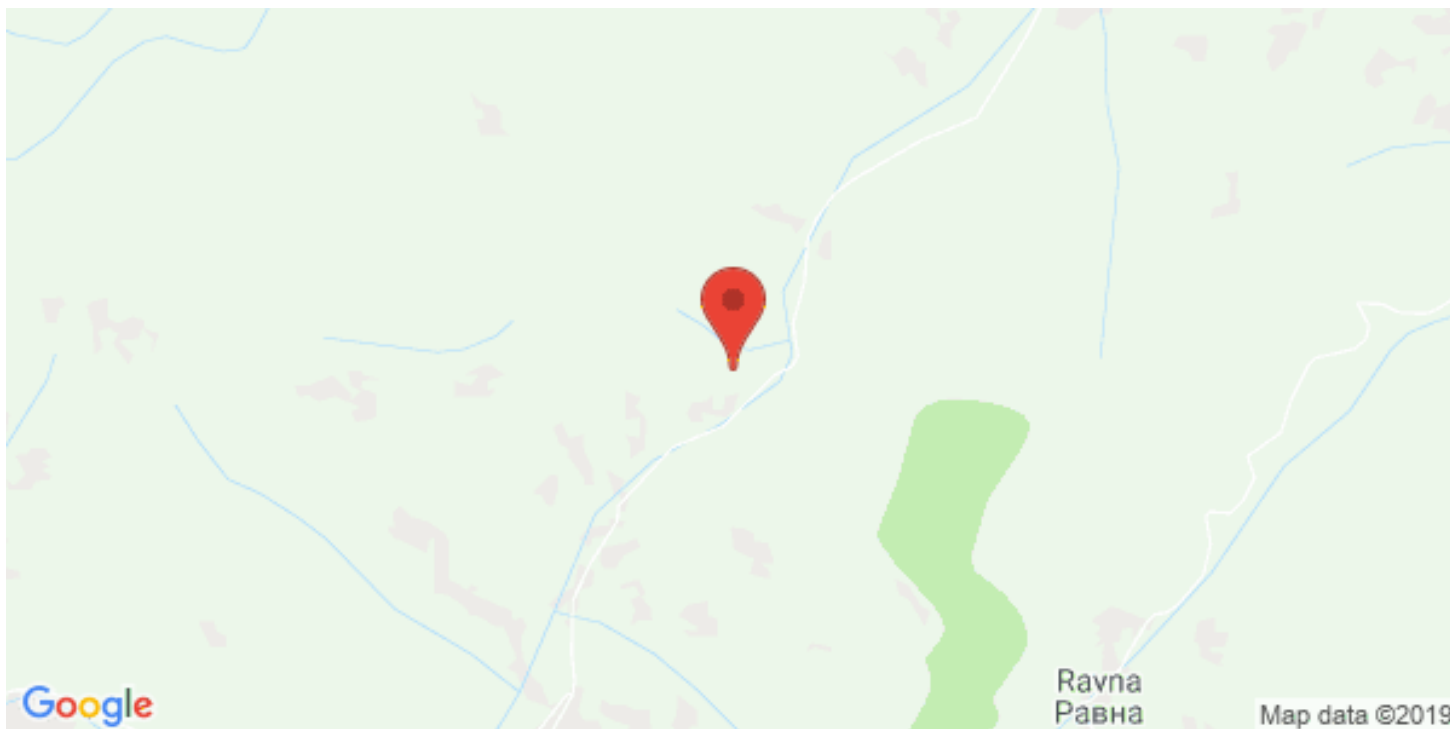
Descriere

Mănăstirea Ciprovți este una din cele mai vechi mănăstiri din Bulgaria, potrivit izvoarelor istorice, fiind numită Mănăstirea Jelezniț, datorită apropierii de localitatea cu același nume, de pe valea râului Ogosta. A fost înființată în secolul al X-lea și a jucat un rol important în mișcările revoluționare pentru eliberarea Bulgariei. De-a lungul secolelor, aici s-au format generații întregi de preoți, s-au scris și s-au copiat manuscrise și cărți religioase. Mănăstirea este legată de primele lupte împotriva turcilor asupritori, fiind loc de refugiu pentru toți țarii din al Al Doilea țarat Bulgar din secolul al XIV-lea. Aici au fost depuse moaștele Sfântului Ioan de Rila, atunci când au fost aduse din Ungaria. Existența mănăstirii este strâns legată și de istoria mai veche a regiunii, amintind de vremurile tracilor, romanilor și de epoca medievală. În secolele XVI-XVII, populația locală de ortodocși și catolici, grupată în jurul Mănăstirii Ciprovți, participă la luptele împotriva turcilor. Mănăstirea a fost martoră la șase războaie împotriva turcilor, servind ca loc de

refugiu pentru haiduci. Din această cauză a fost incendiată de șase ori, dar a fost refăcută de fiecare dată, rămânând unul din cele mai solide repere ale credinței ortodoxe în secolele trecute. Mănăstirea are o bibliotecă foarte bogată cu cărți slavone și manuscrise, fiind căutată de specialiștii în domeniu. Situat la poalele Balcanilor, complexul mănăstirii a fost reconstruit ultima dată în 1876, având o formă rectangulară. Ultima rezidire a bisericii s-a făcut în 1829, din piatră, în formă de navă cu o absidă, stil împrumutat de la arhitectura gotică. Alături de poarta centrală a complexului sunt situate două clădiri de locuințe cu două etaje, spațiul egumenului, un turn cu osuar și capelă și clopotnița, unde sunt înhumate moaștele unor luptători pentru libertate din nord-vestul Bulgariei. Deasupra se află sanctuarul Sf. Ioan de Rila. În trecut, în complex au existat grajduri și depozite. Fațada exterioară a bisericii este acoperită cu imagini și inscripții sculptate în piatră. Iconostasul este splendid, realizat de un meșter necunoscut, iar icoanele sunt pictate de Hristo Enceev din Koprivștița. În aripa vestică a mănăstirii se afla capela Sf. Anastasie Cel Mare, realizată în anul 1880, cu picturi murale reprezentând sfinți locali. În fiecare an, la praznicul hramului (19 octombrie) se face o mare agapă în cinstea Sf. Ioan de Rila. Întreaga mănăstire este restaurată, cu încălzire centrală și spații sanitare. Este monument cultural de importanță națională, înscris în lista celor 100 de monumente.

Harta

Mănăstirea Loupshanski

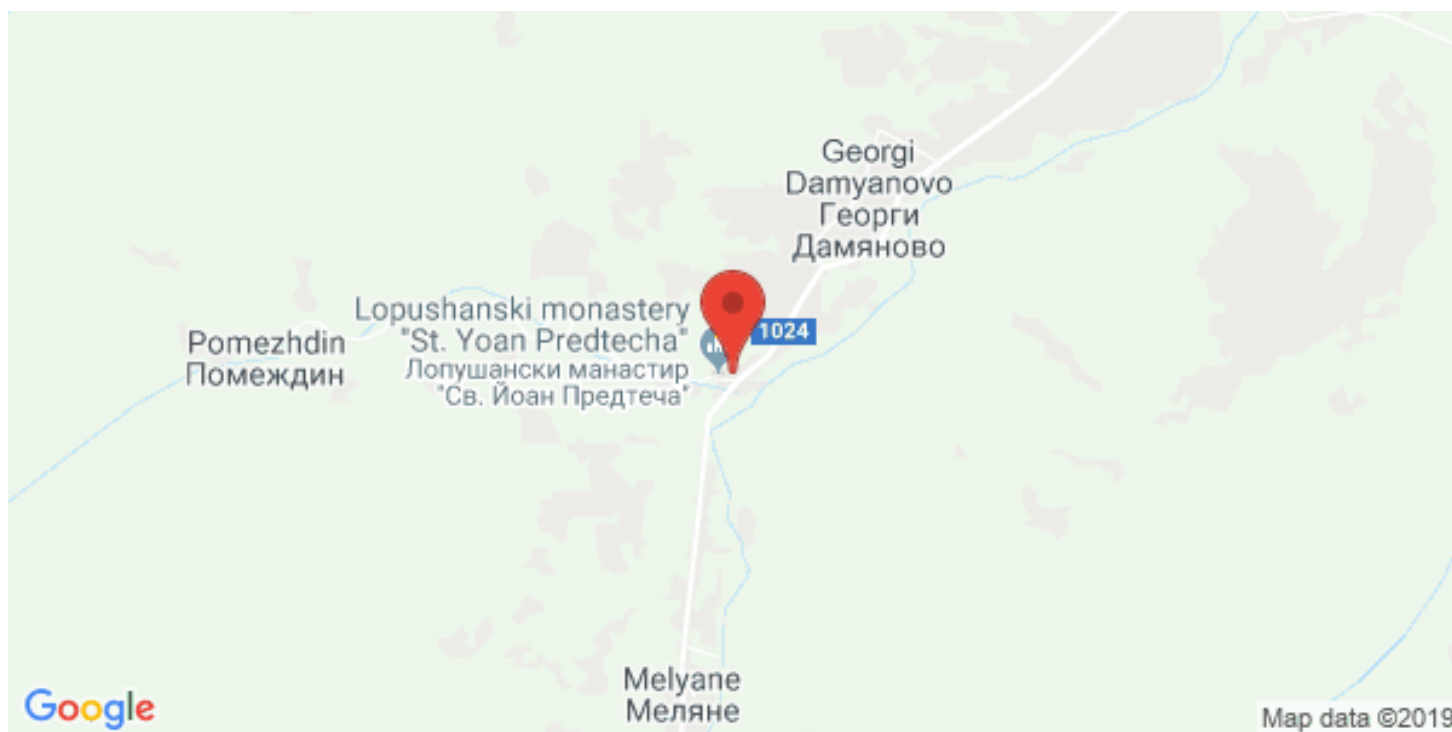
Descriere

Mănăstirea Loupshanski, cu hramul „Sf. Ioan Înainte-mergătorul”, este situată în partea de vest a munților Balcani, lângă râul Dalgopolska Ogosta. Clădirile actuale sunt ridicate peste o mănăstire mai veche din secolul al XIV-lea. Fiind deseori incendiată și devastată de turci, mănăstirea a fost mult timp nelocuită, de unde a căpătat și numele de Mănăstirea Pustie. În anul 1850, frații călugări Dionisie, Ghedeon și Gherasim încep reconstruirea mănăstirii. A fost deschisă și o școală mănăstirească, iar în biserică aveau loc întâlniri secrete între conducătorii regiunii, unul din conspiratori fiind chiar arhimandritul Dionisie, egumenul mănăstirii. Întregul complex mănăstiresc, cu biserica, clădirile de locuință și gospodărie, capela cu osuarul și cișmeaua, a fost realizat de meșterul Lilo de la Școala Slavine, care a vizitat de două ori Mănăstirea Rila în acest scop. Biserica mănăstirii a devenit astfel practic o copie a celei din Rila, fiind a treia ca mărime din țară, cu trei nave, trei abside, pseudo-bazilică, cu două capele laterale și ornamente în relief de piatră înfățișând ostași, animale, păsări. Biserica, mare și impunătoare, are în interior un iconostas, o realizare magnifică de artă sculptată a Școlii de

la Samokov, precum și icoane splendide pictate de frații Stanislav și Nicola Dospevski, succesorii renumitului zugrav Zaharia Stoianov de la Samokov. Deosebit de impresionante sunt cele cu Iisus Hristos și Maica Domnului, făcute în 1863 de Stanislav Dospevski. Mănăstirea este renumită pentru icoana Maicii Domnului Făcătoare de minuni, care a salvat și a vindecat mulți oameni, dar și pentru icoana cu armură a Maicii Domnului, găsită zidită într-un perete vechi. În curtea mănăstirii, în afară de minunata cișmea din 1856, ornamentată în relief, se află și biserica nouă, asemănătoare cu cea veche de origine romană din apropierea mănăstirii, precum și expoziția de icoane.

Harta

Mănăstirea Klisurski

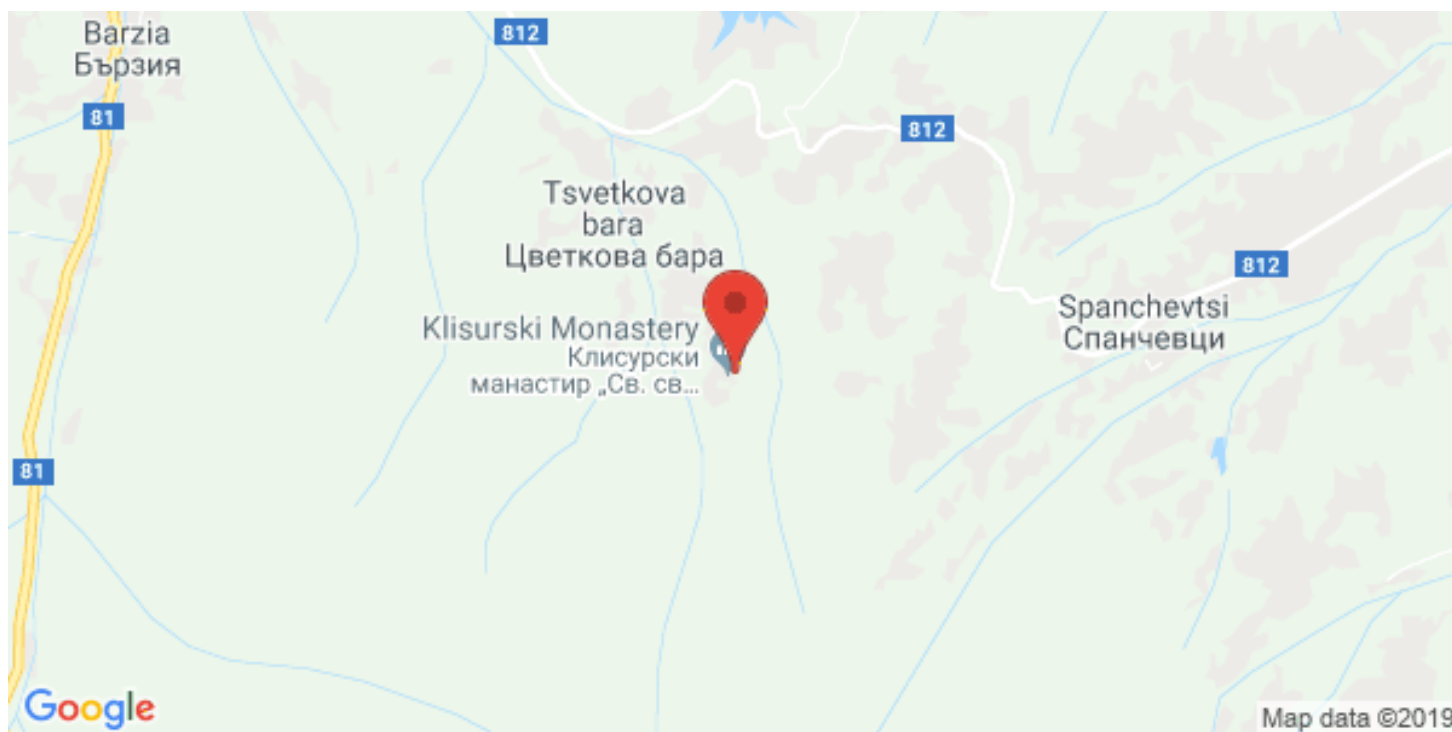
Descriere

Sfântul lăcaș, situat pe dealul din centru complexului, are forma unei biserici cu trei nave, turlă cruciată, cu trei abside, o cupolă cu un tambur de opt ziduri în mijloc, pronaos exterior și două clopotnițe la nord și la sud. Iconostasul splendid este opera meșterului Stoiceo Fandakov din Samocov. Din secolul al X-lea până astăzi, mănăstirea a avut rolul unui adevărat centru spiritual în regiune. În mod repetat, aceasta a fost incendiată, jefuită, distrusă și din nou reconstruită de localnici. În epoca modernă, abia în 1867, Ilia Stoyanov din satul Draganița, în urma unei viziuni cu Sf. Nicolae, începe restaurarea sfântului lăcaș, reușind să implice și populația locală în această muncă. Succesorul acestuia, Alexandar Damianov din Bercovița, devenit mai târziu egumenul Antim, fiind fiul unui om avut, își dedică viața și averea personală pentru dezvoltarea mănăstirii, astfel încât din 1887 și până în 1890, se realizează construcția bisericii. Sprijinit de populația ortodoxă din împrejurimi, reușește să cumpere un număr mare de terenuri pentru mănăstire. Egumenul Antim moare la vârsta de 95 de ani, după ce a petrecut 55 de ani în această mănăstire. În 1891, talentatul pictor Nikola Obrazopisov (1828-1925), cunoscător al tradițiilor din Muntele Athos, este chemat să zugrăvească noile icoane donate de ctitori. Între 1936-1937, urmașul pictorului rus Repin, Gospodin Jeliaskov, fiica sa Olga și ginerele lui, prof. Gherghi Bogdanov, zugrăvesc din nou lăcașul.

Ulterior, arhimandritul Antep, protosinghelul actual al Mitropoliei din Vidin, începe ample lucrări la infrastructura complexului mănăstiresc. Vizitatorii pot afla istoria mănăstirii vizitând muzeul bisericii, care conține exponate valoroase, fotografii, documente, vase bisericești, cărți de slujit și icoane. Aici se pot vedea, de asemenea, odăjdiile și obiectele primului exarh bulgar și mitropolit al Vidinului, Antim, precum și cele ale mitropolitului Vidinului, Dometian.

Harta

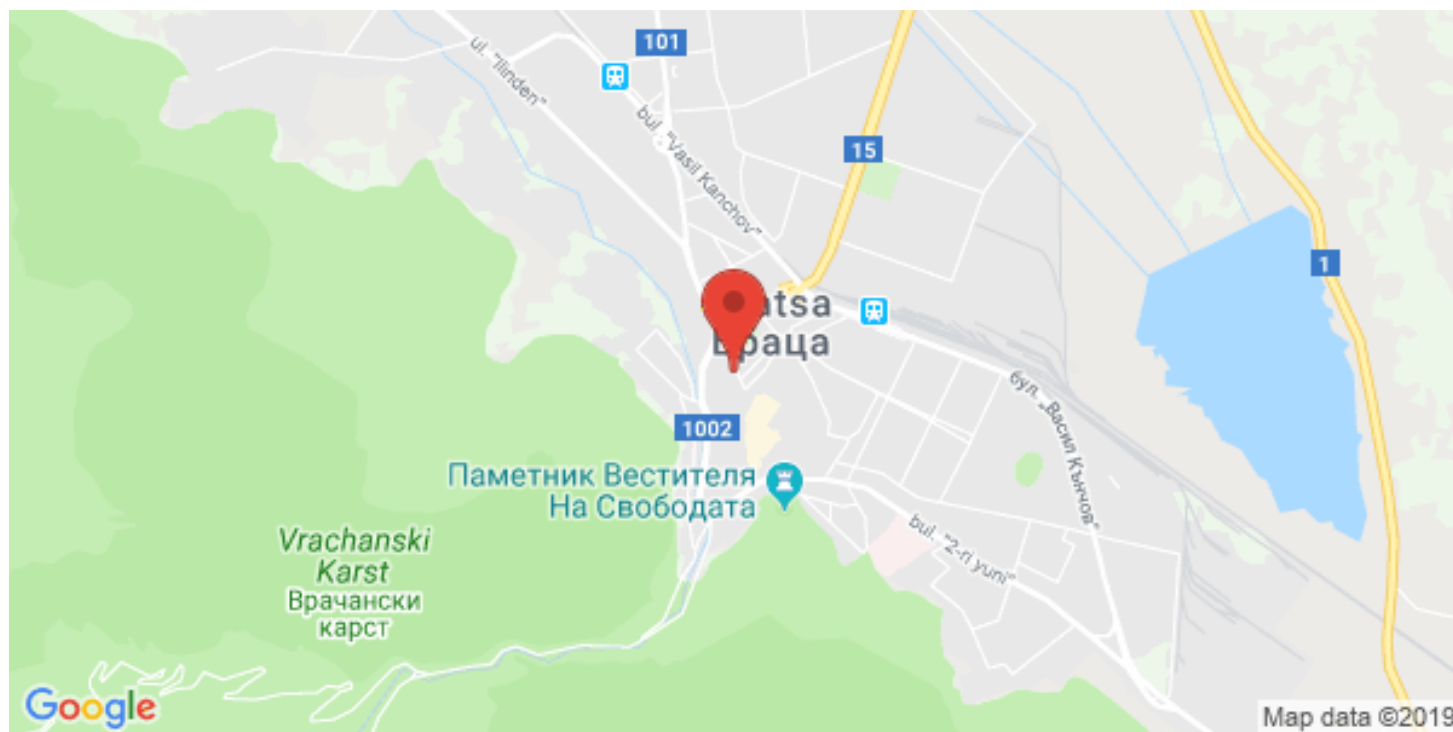
Catedrala Sfinții Apostoli din Vratsa

Descriere

Biserica este situată chiar în centrul orașului Vratsa. Construită pe locul unei biserici mai vechi din secolul al XVII-lea, este cea mai mare și cea mai impunătoare biserică din oraș. Are forma unei bazilici mari cu trei nave, cu trei abside și cu o cupolă cu opt pereți. Cele trei altare din interior sunt închinat lui Paisie Hilendarski de la Hilandar și Sfântului Sofronie de la Vratsa (Vrachanski). Pictura este în frescă, iar iconostasul și scaunul episcopal sunt împodobite cu ornamente florale și motive decorative cu animale. Un frumos crucifix sculptat în lemn se găsește pe amvon. Este desemnată catedrală pentru mitropolitul de Vratsa, aici oficiindu-se liturghii solemne.

Harta

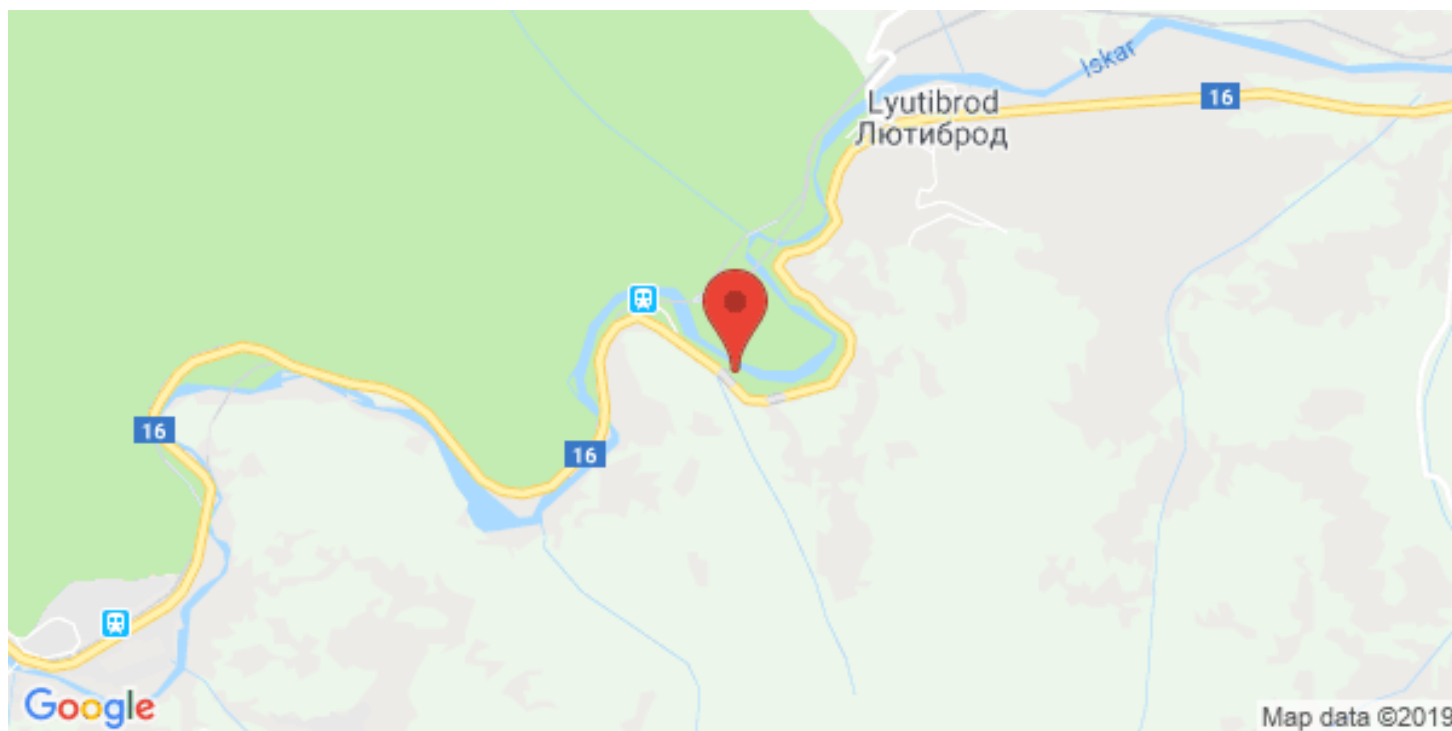
Mănăstirea Cherepish

Descriere

Este o mănăstire ortodoxă bulgară din eparhia Vratsa, situată în defileul Iskar, în așa numita Bulgarie elvețiană, datorită frumuseții zonei. Întemeiată în timpul celui de-al doilea țarat bulgar, sub țarul Ivan Shishman (1371-1393), mănăstirea a fost un mare centru literar și educațional. Ea găzduiește Seminarul duhovnicesc din Sofia, care pregătește preoți pentru întreaga țară. A fost incendiată de mai multe ori în timpul luptelor cu cotorpitorii turci, fiind refăcută de fiecare dată. Biserica mănăstirii are formă de navă boltită. Iconostasul este sculptat, iar icoanele aparțin Școlilor de la Tryavna, prin pictorul Yoanikii Vitanov și Debar, prin Vasil Iliev. Are în păstrare valoroase obiecte bisericești, precum și fresce vechi realizate de Pimen Zografski.

Harta

Mănăstirea 7 Tronuri (Osenovlaski)

Descriere

Este situată în defileul râului Iskar, la poalele munților Stara Planina, aproape de poiana Cerbului, municipiul Mezdra, la granița dintre județele Sofia și Vratsa. Mănăstirea a fost întemeiată în secolul al XI-lea, fiind distrusă de mai multe ori, iar ultima reconstrucție datează din anul 1815. Biserica are cupola în formă de cruce, iar cele patru altare din interior formează de asemenea o cruce, fiind separate de pereți interiori. Icoanele sunt din secolele XVII-XIX, fiind rezultatul muncii unor artiști din Școala de la Tryavna, din familia Vitanovtsi. Mențiuni referitoare la mănăstire pot fi găsite în cărțile liturgice din secolele XVI-XVIII. De-a lungul timpului, mănăstirea a fost centru literar și educațional, aici existând și o școală pentru copii. Conform unei legende locale, aici au venit 7 boieri din Basarabia care au întemeiat cele șapte sate din apropiere. Astăzi mănăstirea este un complex mănăstiresc de amploare, compus din biserică, clădiri rezidențiale și clopotniță, iar în jurul mănăstirii se oferă condiții minunate pentru odihnă și turism.

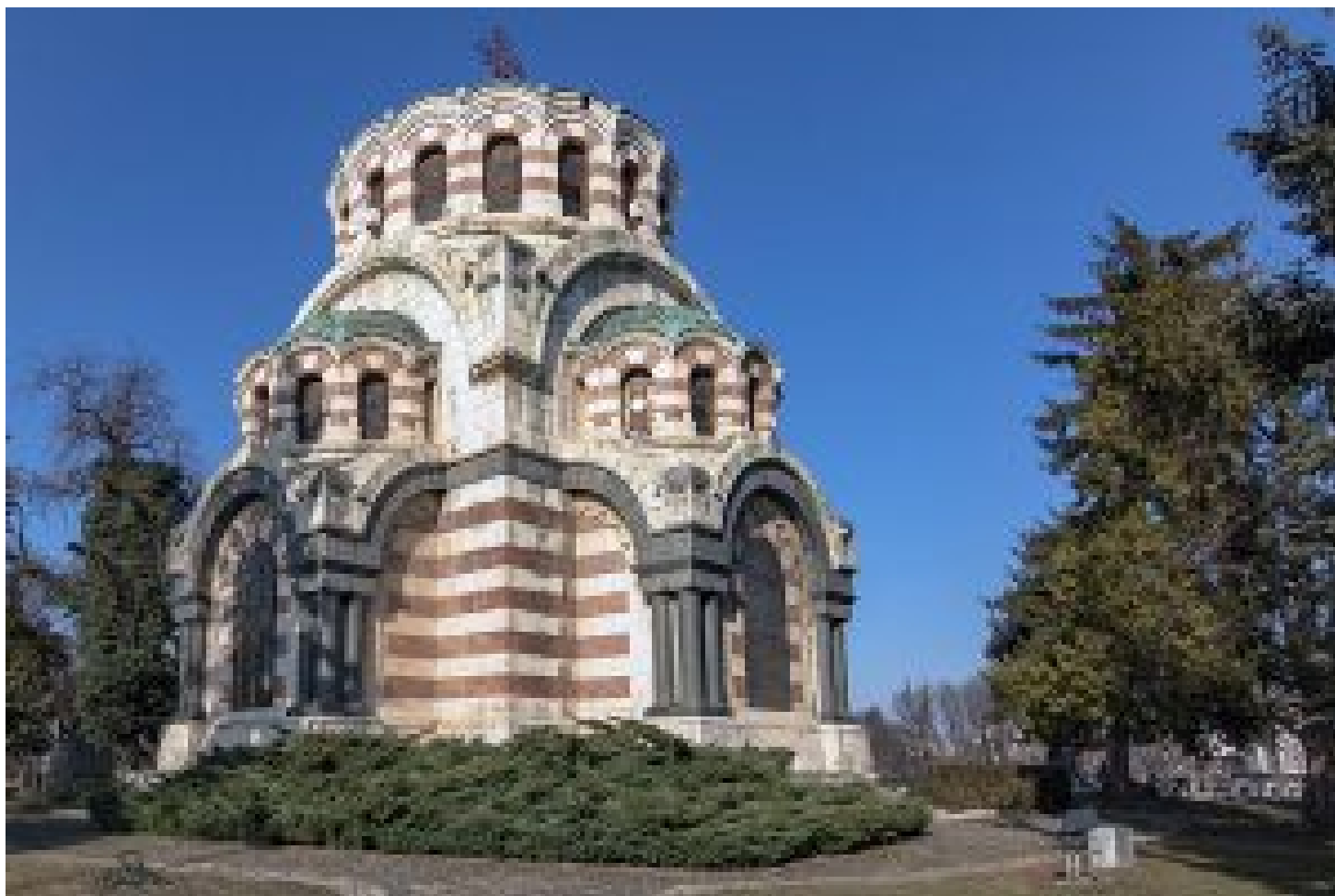
Harta

Biserica-mausoleu Sfântul Gheorghe cel Biruitor din Plevna

Descriere

Construită în amintirea Războiului de eliberare ruso-turc din anii 1877-1878, Capela-Mausoleu Sf Gheorghe de rit ortodox, cinstește memoria ostașilor căzuți în asediul Plevnei din 1878. Rămășițele pământești ale celor 31.000 de ruși și 7.500 de români sunt înhumate în cripta mausoleului. Mausoleul a fost construit în 1903-1907, cu ocazia sărbătoririi a 30 de ani de la eliberarea Bulgariei. Proiectul este elaborat de arhitectul Penceo Koicev, iar iconostasul este opera pictorilor Ivan Markvichka și Anton Mitov. Capela are un stil bulgaro-bizantin, cu cupolele încrucișate. Are o cupolă centrală de 24 m înălțime și încă patru cupole laterale. Fațada este zidită cu brâuri orizontale de cărămidă și piatră pe o suprafață de 452 de metri pătrați. Capela face parte din cele 100 de monumente naționale ale Bulgariei.

Harta

Biserica Sfânta Treime din Svishtov

Descriere

Biserica ortodoxă „Sf. Treime”, situată pe cel mai înalt loc al oraşului Şviştov a fost construită în anul 1867. Aceasta este una din ultimele opere ale meşterului Kolio Ficeto din Tryavna. Lăcaşul are trei nave, o cupolă centrală şi alte trei laterale, cu decoraţiuni specifice pe faţada exterioară, cu arcuri false şi cornişe de piatră. Clopotniţa a fost construită de meşterul Genceo Novakov, în 1886. Biserica surprinde prin construcţia sa unică, cu două coloane la poartă care sunt centrate pe lângă propria axă. Iconostasul este realizat de meşterul Anton Stanişev, de la Şcoala de la Debar. Mai multe icoane, respective 79, sunt pictate de Nikolai Pavlovici din Şviştov. Alte 120 de icoane sunt opera lui Danail Nestorov, urmaşul unor meşteri din Debar. Cele şase clopote cu chipul unor sfinţi creştini sunt donate de ţarul rus Alexandru al II-lea.

Harta

Biserica Sfântul Dimitrie din Salonic din Veliko Târnovo

Descriere

Este cea mai veche biserică din oraș, ridicată în anul 1185 și are legătură cu un important eveniment istoric, și anume răscoala lui Petru și Asan împotriva domniei bizantine. Aici au fost îngropați țarii din familia lui Asenevci, Assan - tatăl și Kaloian. În secolele XVII-XVIII, a existat o necropolă și o mănăstire. Biserica este îngustă, cu galerii din nord și sud, cu o formă de cruce, și turnuri în cruce. Este construită cu trăsăturile tipice ale Evului Mediu, cu plăci ceramice inserate și rozete. din piatră și cărămidă. Biserica în sine are un aer aparte, ,edeival, fiind deosebit de pitorească ca arhitectură. Este declarată monument de valoare națională, fiind administrată de Muzeul Regional de Istorie din Veliko Târnovo.

Harta

Biserica 40 de Mucenici din Veliko Târnovo

Descriere

Construită în secolul al XIII-lea, în cinstea victoriei țarului Ioan Asan, la data de 9 mai 1230, asupra domnitorului din Epir Teodor Komnin, această biserică reprezintă cel mai important monument medieval din Veliko Târnovo. Până atunci, în acest loc existase o necropolă din secolul al XI-lea și, probabil, mai târziu a fost ridicată biserica „Maica Domnului”. Actuala biserică are trei abside, șase coloane în interior, mausoleu osuar și două galerii. În biserică este păstrată o pictură murală din secolul al XIII-lea. În secolul al XVIII-lea turcii transformă biserica în moschee, distrugând picturile și icoanele. În Biserica „Sf. 40 de mucenici” sunt înmormântați țarul Kaloian (mort în 1207), țărițele Ana Maria, Irina și Sf. Sava din Serbia. În biserică a fost găsit și inelul și sigiliul țarului. De-a lungul secolelor, biserica a fost de multe ori reconstruită. În acest loc s-au desfășurat numeroase evenimente de importanță națională, cel mai însemnat fiind proclamarea independenței Bulgariei de către țarul Ferdinand, în anul 1908. Biserica a fost declarată

monument de arhitectură de importanță națională, fiind în administrarea Muzeului regional de istorie din Veliko Târnovo.

Harta

Biserica Adormirea Maicii Domnului din Veliko Târnovo

Descriere

Biserica este situată în cartierul Asăneștilor, vis-a-vis de biserica „Sf. 40 de mucenici”, pe malul stâng al râului Iantra. Aceasta este construită peste o biserică veche medievală, în care țarul Asan Kaloian primea moaștele Sf. Filofteia de la Târnovo, o sfântă vindecătoare. Astăzi moaștele ei sunt păstrate în România, la Curtea de Argeș. În secolul al XIV-lea, aici au fost încoronate cele două soții ale lui Ivan Alexandar, Teodora a Valahiei, fiica voievodului Basarab I, și Sara, cu origini evreiești. În anul 1843, biserica a fost renovată și pictată, dar la sfârșitul secolului al XIX-lea picturile deja au dispărut. În 1923, biserica a fost restaurată. Are o cupolă și o singură absidă, centurată de ziduri de cărămidă. Icoanele vechi reprezintă partea cea mai valoroasă a acestei biserici. Icoana Sf. Petka Făcătoarea de miracole, cu inscripții în limba greacă, datează din 1854 și a fost donată de un turc, pentru faptul că icoana i-a vindecat copii bolnavi. Majoritatea iconelor din biserică sunt datate în perioada secolelor XVI-XIX, iar icoanele Maica Domnului și Iisus Hristos Mântuitorul datează din secolul al XVI-lea. S-a constatat că o parte din icoane au fost aduse din bisericile medievale în vecinătate. A existat un iconostas vechi, acum dispărut, iar cel de astăzi are 4 metri înălțime și a fost făcut de Ilia Kosev. În anul

2005, biserica a fost din nou pictată.

Harta

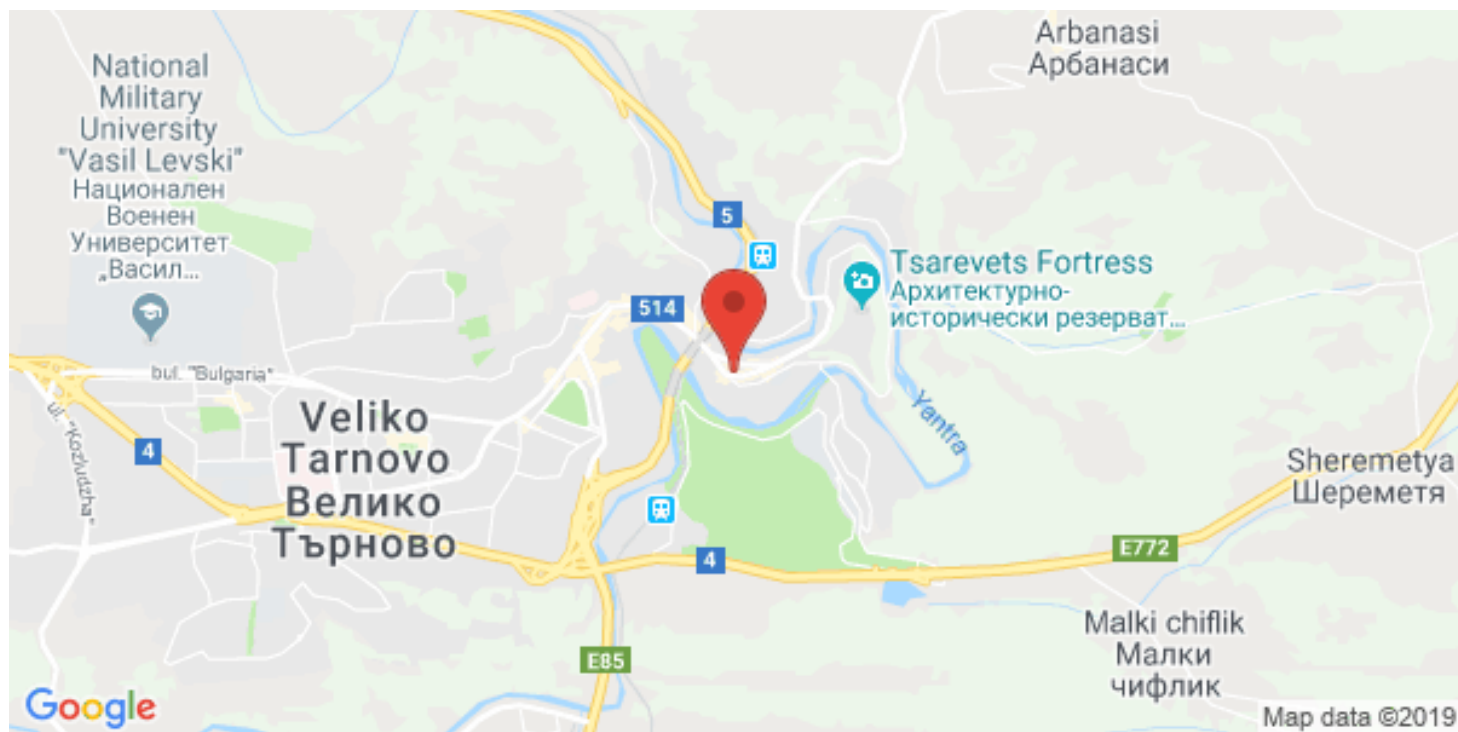
Catedrala Sfânta Naștere a Maicii Domnului din Veliko Târnovo

Descriere

Biserica este situată în centrul vechi al orașului Veliko Târnovo, la poalele cetății Tzarevet, în cartierul Boierilor, lângă clădirea Mitropoliei de Veliko Târnovo. Pe temeliiile unei biserici mai vechi, meșterul Kolio Ficeto construiește biserica actuală, între anii 1842-1848, din gresie nisipoasă cioplită și din cărămidă roșie, cu cornișe și arcade duble. Este unică prin cele patru coloane, geamurile elipsoidale, și cele trei nave și două rânduri de capetele din interior. Clopotnița pe zidul vestic este construită tot de Kolio Ficeto. Biserica a fost distrusă la cutremurul din 1913, fiind reconstruită în 1934, după planurile meșterului Grozo. Sculpturile în lemn sunt ale lui Peter Kușlev, de la Școala de la Debar, iar portalul regal cioplit în stejar este elaborat de prof. Travnički. Zugrăveala este realizată de prof. Kojuharov, Peter Seferov, Atanas Veleb și D. Ghidjenov.

Harta

Biserica Sfântul Nicolae Făcătorul de Minuni din Arbanasi

Descriere

Se află la 5 km de Veliko Târnovo, pe drumul spre Gorna Oryahovitsa, la intrarea din partea de sud-vest a satului Arnabasi. Mănăstirea a fost distrusă de turci și restaurată în 1680. Biserica și capela, care are hramul „Sfântul Ilie”, prezintă fresce bine conservate, având fiecare câte o boltă unilaterală semi-cilindrică și naos. Iconostasul este din secolul al XVII-lea, cu sculpturi policromatice, iar icoanele din capelă sunt realizate de un reprezentant al școlii de pictură de la Tryavna. Deosebit de valoroasă este și cea de-a doua capelă, realizată în 1746, unde se remarcă crucea de lemn încrustată cu pietre și smalt.

Harta

Biserica Adormirea Maicii Domnului din Arbanasi

Descriere

Mănăstirea este situată pe drumul dintre Veliko Târnovo și Gorna Oryahovitsa, la intrarea în satul Arbansi. Mănăstirea a fost construită în timpul celui de-al doilea Țarat bulgar, dinastia Shishman. După căderea cetății Târnovo sub dominație turcească, mănăstirea a supraviețuit cu greu, dar a fost abandonată ulterior din cauza distrugerilor repetate. În secolele XVII-XVIII, localnicii o reconstruiesc. După anul 1716, au fost construite numeroase clădiri rezidențiale și nu numai, care au modelat complexul mănăstirii actuale. Intrarea se face prin partea de nord. Capela bisericii are arhitectura tipică a bisericilor din Arbanasi. Turnul clopotniță a fost construit în 1836. Biserica este în întregime pictată mural, cu două straturi de pictură. Există fresce frumoase din anii 1600-1603 și din 1704. În biserică sunt păstrate moaștele Sf. Modest și ale Sf. Ecaterina. În muzeul mănăstirii se păstrează mai multe obiecte de patrimoniu și sfinte relicve din argint și aur.

Harta

Biserica Sfinții Petru și Pavel din Nikopol

Descriere

Biserica cu hramul Sfinții Apostoli Petru și Pavel din Nicopol este cunoscută de către localnici și drept "mănăstirea cea mică". Situată la baza fortificației orașului, biserica este o construcție medievală, ridicată probabil undeva între secolele XIII – XIV, existând cu siguranță în timpul celui de-al Doilea Țarat Bulgar. Apare prima dată în referințele istorice în anul 1871, într-o consemnare a lui Felix Kanitz, care face notează faptul că aceasta a fost folosită la un moment dat ca și catedrală a catolicilor din localitate. Într-o altă scriere istorică a lui George Bals în anul 1914, biserica apare ca fiind deja în ruină. Abia în 1927 aceasta este declarată monument istoric. Este o clădire mică, de circa 10 x 7 metri, cu intrarea pe partea de sud a naosului. Nava de interior a bisericii este cruciformă. Exteriorul este realizat cu arcade de cărămidă false, de culoare roșie și piatră albă. Din păcate, starea construcției nu este una foarte bună, partea de vest fiind aproape complet ruinată.

Harta

